

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/37/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200888
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1016200888.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Jany Hatalovej PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): H. D., D. XXXX/XX, W., zastúpeného: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47 232 765, so sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-VO-6/2016-PK zo 06.04.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S/114/2016-96 zo dňa 28. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Riaditeľ okresného riaditeľstva rozhodnutím č. ORPZ-BAV-VO-22-003/2016 zo dňa 14.01.2016 podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 73/1998 Z. z.“) nepriznal žalobcovi príplatok za nerovnomernosť času služby za obdobie od 01.09.2011 do 31.07.2015 s tým, že s prihliadnutím na § 256 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nárok na priznanie nepriznaných platových náležitostí začína dňom 21.12.2012 vzhľadom na trojročnú premlčaciu dobu. Vychádzal z prehľadu existujúcich plánov služieb a výkazov na vyúčtovanie premenlivých príplatkov za požadované obdobie a zistil, že základný čas služby v týždni v jednotlivých mesiacoch bol rozvrhnutý rovnomerne. Uviedol, že žalobcovi bol podľa počtu skutočne odslúžených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja priznaný príplatok za nerovnomernosť času služby a neprináležal mu príplatok podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ani ustanovenie dĺžky základného času služby v týždni v trvaní 38 hodín. Keďže nebol preukázaný relevantný dôvod na priznanie príplatku za nerovnomernosť času služby v uvedenom období, nevznikol žalobcovi ani nárok

vyplývajúci z rozdielu v počte odslúžených hodín medzi rovnomerným a nerovnomerným rozvrhnutím základného času služby podľa § 64 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-BA-VO-6/2016-PK zo dňa 06.04.2016 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“), podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie riaditeľa okresného riaditeľstva č. ORPZ-BAV-VO-22-003/2016 zo dňa 14.01.2016 potvrdil.

II.

Konanie pred správny súdom

3. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a navrhol toto rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

4. V správnej žalobe najmä uviedol, že dĺžka základného času služby v týždni je stanovená na 40 hodín v zmysle ust. § 64 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., pričom sa jedná o striktné vymedzenie času služby policajta za týždeň. Z dovetku „ak ďalej nie je ustanovené inak“ jednoznačne vyplýva, že sa tým myslí nerovnomerne rozvrhnutý čas služby v týždni, ktorý je rozvrhnutý na 38 hodín. Ust. § 65 ods. 1 určuje, že základný čas služby v týždni sa rozvrhuje spravidla na 5 dní, pričom dni nepretržitého odpočinku by mali pripadnúť na sobotu a nedeľu. V zmysle ust. § 65 ods. 2, o rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhoduje minister. Zároveň sa umožňuje meniť začiatok a koniec jednotlivkej služby pri rovnomernom rozvrhnutí času služby v týždni nadriadeným, ak to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby. Pojem dôležitý záujem štátnej služby nie je však v zákone ani v žiadnom internom predpise ustanovený. Nariadením MV SR č. 24/1998 o úprave času služby príslušníkov Policajného zboru v znení neskorších predpisov bol začiatok a koniec času služby príslušníkov PZ určený od pondelka do piatka od 7:30 do 15:30 (čl. 1 ods. 1). Zároveň nadriadenému v ods. 2 a 3 umožňuje určiť čas služby inak. Podľa čl. 3 začiatok a koniec času služby policajtov v jednotlivých dňoch určí v osobitných prípadoch nadriadený s ustanovujúcou pôsobnosťou. Prítom o osobitné prípady ide, ak iné určenie času služby policajtov, ako je uvedené v ods. 1, je potrebné na zabezpečenie plnenia úloh Policajného zboru. Z ust. § 65 ods. 3 vyplýva, že o rovnomerné rozvrhnutie času služby v týždni ide len v prípade, ak policajt každý týždeň odslúži presne 40 hodín. Ak žalobca odslúžil v týždni iný počet hodín ako 40, nejedná sa o rovnomerne rozvrhnutý čas služby v týždni. Je nepodstatné, že v priebehu mesiaca odslúžil presne stanovený počet hodín ako keby bol zaradený v rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni, ale tým že čas služby v týždni bol rozdielny, jedná sa o nerovnomerne rozvrhnutý čas služby v týždni.

5. Nie je podstatné či minister svojim interným predpisom umožnil nadriadeným plánovať čas služby v týždni inak ako u rovnomerného výkonu času služby. Pokiaľ je policajtovi personálnym rozkazom určený rovnomerný čas výkonu služby v týždni (ako je aj v prípade žalobcu) je povinnosťou nadriadeného dodržiavať všetky ustanovenia vyplývajúce pre rovnomerný čas služby v týždni zo zákona, ale aj z iných interných predpisov.

6. V žalobe tiež uviedol, že žalobcovi bol personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ BA V zo dňa 28.07.2015, č. 356 priznaný podľa § 97 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov a čl. 9 ods. 3 nariadenia ministra vnútra SR č. 17/2008 príplatok za nerovnomernosť času služby dňom 01.08.2015 s odôvodnením, že menovaní majú základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca s dĺžkou základného času služby stanovenou na 38 hodín.

7. S poukazom na zásadu rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch, vyjadrenou v ustanovení § 2a zákona č. 73/1998 Z.z. má za to, že vyššie uvedená vec žalobcu je obdobnou vecou k ORPZ-BAIII-VO-582/2015, aj k ORPZ-BAIII-VO-157-001/2015, a preto považuje napadnuté rozhodnutie (a rovnako aj rozhodnutie riaditeľa OR PZ BA V) za diskriminačné a nezákonné. Rozhodnutím riaditeľa OR PZ BA III, č. ORPZ-BAIII-VO-582/2015 zo dňa 11.09.2015 bolo rozhodnuté podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. a bol ním priznaný za obdobie september 2011 do apríla 2014 a za jún 2014 príplatok za nerovnomernosť času služby vo výške 100,- €, nakoľko v tam uvedenom období mal menovaný základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca a charakter štátnej služby vyžadoval jej výkon v nepretržitých zmenách. Uvedený príplatok za nerovnomernosť času služby bude znížený o už vyplatenú sumu za počet skutočne odslúžených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja podľa § 97 ods. 3 zákona s poukazom na vtedajšiu právnu úpravu čl. 9 ods. 5 nariadenia ministra vnútra SR č. 17/2008.

8. Napadnuté rozhodnutie a aj rozhodnutie riaditeľa označil za nespreskúmateľné, nakoľko sa dostatočným spôsobom nevysporiadali s predloženým rozhodnutím ORPZ-BAIII-VO-582/2015 v obdobnej veci.

9. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1 S/114/2016-96 zo dňa 28. júna 2018 žalobu žalobcu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („S.s.p.“) zamietol po tom, čo došiel k záveru, že žalobcove námietky neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Podľa jeho názoru postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie a v ňom prijaté závery boli súladné so zákonom, s námietkami žalobcu sa orgány verejnej správy vysporiadali dostačujúcim spôsobom ako v prvostupňovom, tak aj v druhostupňovom rozhodnutí a z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí je zrejmé, na základe akej správnej úvahy orgán verejnej správy skutkový stav posúdil.

10. Pre právne posúdenie veci správnym súdom bolo rozhodujúce, že služobné zaradenie žalobcu ako policajta bolo vykonané v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami, ako aj cit. internými predpismi. Z týchto predpisov zároveň vyplýva, že čas služby policajtov môže byť upravený aj tzv. osobitným režimom, t. j. upraveným časom služby policajtov zaradených do takých útvaroch PZ, u ktorých povaha služby nevyžaduje nerovnomerné rozvrhnutie, ale vzhľadom na ich osobitosť by nebol pre nich dostačujúci ani tzv. rovnomerný režim. Štátna služba vykonávaná v dôležitom záujme je činnosť, ktorú vzhľadom na závažnosť, rozsah alebo na jej neodkladnosť nemožno zabezpečiť v určenom základnom čase služby v týždni a ktorá sa vykonáva na príkaz alebo so súhlasom nadriadeného. Podľa § 97 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z.z. je v takomto prípade policajtovi, ktorý nemá priznaný príplatok podľa odseku 1 alebo 2 a charakter jeho služobnej činnosti si vyžaduje výkon štátnej služby v noci a v dňoch služobného pokoja, sa príplatok prizná podľa počtu skutočne odslúžených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja vo výške určenej ministrom, najviac však do výšky 100,- € mesačne. Na takto vymedzený rámec nadväzuje ust. čl. 9 ods. 5 Nariadenia ministra vnútra SR č. 17/2008, v zmysle ktorého príplatok za nerovnomernosť času služby patrí aj policajtovi, ktorý nemá priznaný príplatok podľa ods. 1 alebo ods. 3 a v priebehu kalendárneho mesiaca vykonával štátnu službu v noci alebo v dňoch služobného pokoja vo výške 2,50 € za každú ukončenú, skutočne odslúženú hodinu v noci alebo v dňoch služobného pokoja, najviac do výšky 100,- € mesačne.

11. Takýto režim predstavuje službu vykonávanú nad základný čas, aj keď formálne môže vykazovať identické znaky nerovnomerného rozvrhnutia základného času služby podľa § 65 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z.z.. Vo výjazdovej službe, ktorá je operatívnu, plní policajt úlohy samostatne a charakter jednotlivých úloh si môže vyžadovať odlišné spôsoby ich realizácie. Rozhodujúcim faktorom je pritom rozdelenie a plnenie zákonom vymedzených úloh konkrétnym útvarom Policajného zboru a konkrétnym policajtom, ktoré s vlastnou zodpovednosťou vykonáva a zabezpečuje nadriadený policajta.

12. V preskúmanej veci bol žalobcovi za jednotlivé mesiace v odôvodnených prípadoch priznaný i príplatok za nerovnomernosť času služby podľa skutočne odslúžených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja podľa ust. § 97 ods. 3 citovaného zákona, čo vyplýva i z odôvodnenia napadnutých

rozhodnutí, ktorý mu mohol byť poskytnutý až do výšky 100,- € mesačne. V takomto prípade je nepodstatné, či mu bol príplatok poskytnutý podľa § 97 alebo z dôvodu podľa § 65 zák. č. 73/1998 Z.z., a teda de facto dostal príspevok v rovnakej výške. S poukazom na uvedené správny súd nemohol konštatovať, že by týmto postupom bolo nejakým dotknuté právo alebo právom chránený záujem žalobcu i zmysle ust. § 2a zák. č. 73/1998 Z.z., t.j. nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania.

13. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko žalovaný sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s rozhodnutím ORPZ-BAIII-VO-582/2015 zo dňa 11.09.2015 v obdobnej veci správny súd uviedol, že rozdielne zaradenie policajtov v rovnomernom alebo nerovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni v rovnakom alebo podobnom služobnom zaradení ešte neznamená porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch.

III.

Kasačná sťažnosť, stanovisko žalovaného

14. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

15. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal argumentáciu krajského súdu, že okrem rovnomerného a nerovnomerného času existuje aj osobitný režim, ktorý vyplýva z čl. 1 ods. 3 MV SR č. 22/2008, podľa ktorého takto upravený režim môže vykazovať znaky nerovnomerného rozvrhnutia služobného času. Poukázal na čl. 2 písm. a/ nariadenia MV SR, ktorý ustanovuje výnimku z uplatnenia čl. 1 nariadenia MV SR, ak sú policajti zaradení na pracoviskách s nepretržitým výkonom služby. Znenie čl. 1 ods. 3 nariadenia MV SR hovorí o osobitných prípadoch, čo predpokladá výnimočnosť najmä pri potrebe zabezpečenia výkonu štátnej služby mimo základného služobného času. Vzhľadom na uvedené považoval za logické, že takúto osobitosť nie je možné zaviesť na útvaroch, kde sa vykonáva nepretržitá služba.

16. Ďalej sťažovateľ opätovne poukázal na rozhodnutie riaditeľa OR PZ BA III č. ORPZ-BAIII-VO-582/2015, ktorým bol v rovnakej situácii policajtovi priznaný príplatok za nerovnomernosť času služby. Mal za to, že prípady sú identické, a preto napadnuté rozhodnutie považoval za diskriminačné a nezákonné. Nestotožnil sa ani s tvrdením krajského súdu, že sťažovateľ si mohol uplatniť príplatok podľa § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., pretože dikcia § 97 ods. 3 a § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nie sú totožné.

17. Záverom sťažovateľ namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s tým, že sťažovateľovi bol od 01.08.2015 personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ BA V zo dňa 28.07.2015 priznaný príplatok s odôvodnením, že policajti majú základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca s dĺžkou základného času služby stanovenou na 38 hodín.

18. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 24.8.2018 poukázal na dôvody použité v správnej žalobe, ku ktorým sa žalovaný dostatočne vyjadril, a týchto svojich stanovísk sa pridrižiava. Pripomenul, že sťažovateľ bol v posudzovanom období zaradený do rovnomerného režimu rozvrhnutia času služby, pričom jeho nadriadený určil, že charakter jeho služobnej činnosti si vyžadoval výkon štátnej služby aj v noci a dňoch služobného pokoja. Poukázal na čl. 9 ods. 3 nariadenia MV SR, ktorý upravoval čas služby policajtov zaradených v takých útvaroch, v ktorých povaha štátnej služby nevyžaduje nerovnomerné rozvrhnutie, ale úprava rovnomerného režimu pre nich nie je dostatočná. Uviedol, že sťažovateľovi boli v posudzovanom období vyplatené všetky platové náležitosti podľa čl. 9 ods. 5 a 6 nariadenia MV SR a § 98 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z..

19. Žalovaný ďalej argumentoval tým, že nemohlo dôjsť k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania, pretože jednotlivé okresné riaditeľstvá plnia úlohy samostatne, v odlišných podmienkach výkonu služby

a osobitnej bezpečnostnej situácie, preto je bezpredmetné porovnávanie rozhodnutí. Mal za to, že sťažovateľ mal preukázať podanie žaloby podľa zákona č. 365/2004 Z. z. Mal za to, že sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno na podporu svojich tvrdení.

IV.

Právne závery kasačného súdu

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

21. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. apríla 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Kasačný súd konštatuje, že predmetom kasačného konania je skutkový a právny stav týkajúci sa spornej skutočnosti, či mal žalobca rozvrhnutý základný čas služby v týždni v jednotlivých mesiacoch rovnomerne, resp. nerovnomerne a nepriznania žalobcovi príplatku za nerovnomernosť času služby za obdobie od 01.09.2011 do 31.07.2015 podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rovnako ako v obdobnej veci, ktorá bola predmetom konania a rozhodovania (s totožnými sťažnostnými bodmi) iného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Sžk/37/2019 zo dňa 26.2.2020 (sťažovateľa P. P. P.Č. proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave), s ktorého závermi sa kasačný súd stotožňuje a v súlade s § 464 ods. 1 S.s.p. preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení:

„18. Podľa § 65 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru o rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhoduje minister; určí aj začiatok a koniec času služby v jednotlivých dňoch. O nerovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni a ak to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, aj o začiatku a konci času jednotlivej služby pri rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhoduje nadriadený. Rozhodnutie o spôsobe rozvrhnutia základného času služby v týždni sa vykoná písomne a policajt s ním musí byť oboznámený. Dĺžka jednej nepretržitej zmeny môže byť najviac 12 hodín. Výnimku nad rámec takto stanoveného času v prípadoch špecifických činností ustanoví minister interným predpisom.

19. Podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru policajtovi, ktorý má základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca a charakter štátnej služby vyžaduje jej výkon v nepretržitých zmenách, patrí príplatok do výšky 100 eur mesačne.

20. Kasačný súd uvádza, že predpokladom príplatku za nerovnomernosť času služby policajta je skutočnosť, že policajt v zmysle § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. mal základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca. Nerovnomerné rozvrhnutie základného času služby nie je právnou skutočnosťou, ktorá by vyplývala priamo zo zákona, ale o nej rozhoduje v zmysle § 65 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. nadriadený. Toto rozhodnutie o spôsobe rozvrhnutia základného času služby musí byť písomné a policajt musí byť s ním oboznámený. Sťažovateľ smeroval svoje námietky práve proti rozvrhnutiu základného času služby pričom však rozhodnutie, ktoré určovalo rozvrhnutie základného času služby nenapadol žalobou v správnom súdnictve, ale iba požiadal o doplatenie príplatku podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

21. Kasačný súd konštatuje, že materiálne podmienky na nerovnomerné rozvrhnutie služby sťažovateľa boli splnené, avšak v danom prípade absentovalo formálne rozhodnutie nadriadeného o nerovnomernom

spôsobe rozvrhnutia základného času služby. Rozhodnutie nadriadeného malo konštitutívny charakter. Sťažovateľ sa nedomáhal jeho preskúmania (v čase, keď bolo vydané) s poukazom na obdobnú situáciu na OR PZ Bratislava III."

V.

23. Kasačný súd tak vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil žiaden dôvod, aby sa odchýlil od zásadných logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú postačujúce východiská pre vyslovenie záveru krajského súdu o nedôvodnosti žaloby.

24. Neprihliadol na námietku sťažovateľa o diskriminačnej povahe napadnutého rozhodnutia v súvislosti s rozhodnutím riaditeľa OR PZ BA III č. ORPZ-BAIII-VO-582/2015, ktorým bol podľa názoru sťažovateľa v rovnakej situácii policajtovi priznaný príplatok za nerovnomernosť času služby (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2Sžk/38/2018 zo dňa 30.9.2020 bod. 29 sťažovateľa F. Q. proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave) a v tejto súvislosti odkazuje na záver krajského súdu, podľa ktorého Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V plní úlohy samostatne, v odlišných podmienkach výkonu služby a osobitnej bezpečnostnej situácie prostredníctvom príslušného nadriadeného, ktorý riadi, organizuje, kontroluje a hodnotí výkon štátnej služby podriadených policajtov (§ 4 ods. 2 zákona). Rozhodujúcim kritériom pre zaradenie konkrétneho policajta na konkrétnu funkciu a následné špecifické určenie času služby je vyhodnotenie bezpečnostnej situácie a z nej vyplývajúce plnenie úloh útvarmi Policajného zboru, ktoré riadi a za ktorých činnosť zodpovedá na každom jednotlivom stupni príslušný nadriadený. Pri posudzovaní konkrétneho prípadu rovnomerného a nerovnomerného rozvrhnutia základného času služby v týždni, nie je možné poukazovať na zásadu rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch, vyjadrenú v ustanovení § 2a zákona. Rozdielne zaradenie policajtov v rovnomernom alebo nerovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni v rovnakom alebo podobnom služobnom zaradení ešte neznamená porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch. Žalobca navyše nepreukázal, že by podal žalobu v zmysle zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).

25. Skutočnosť, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku nevyjadril k žalobcom zmienenému neskoršiemu rozhodnutiu riaditeľa OR PZ BA V zo dňa 28.07.2015, ktorým bol žalobcovi od 01.08.2015 priznaný príplatok nemožno považovať za pochybenie krajského súdu, keďže toto rozhodnutie a podmienky, za ktorých bolo vydané nebolo predmetom preskúmania v predmetnom konaní.

26. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

27. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a contrario, žalobcovi - sťažovateľovi, ktorý nemal v kasačnom konaní úspech, nevzniká právo na náhradu trov kasačného konania, pričom nezistil dôvod na priznanie trov kasačného konania žalovanému, ktorý mal v konaní úspech podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.